

01 **ΠΟΛΙΤΙΚΗ**▶ **ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ** από την Κύπρο ■ του **Κώστα Βενιζέλου**

Η Άγκυρα πήγε ταμείο για να εξαργυρώσει

Η Τουρκία ζητά ανταλλάγματα για τη «μεσολάβησή» της στο Ουκρανικό Πρώτο πιάτο το κυπριακό φυσικό αέριο

Αν και τα Ηνωμένα Έθνη ήταν εν πολλοίς εξαφανισμένα από της έναρξη της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, η επανεμφάνιση του γενικού γραμματέα του Διεθνούς Οργανισμού στο προσκήνιο συνδέθηκε με προσωπική παρέμβασή του στον συνεχιζόμενο πόλεμο. Κι αυτή η παρέμβαση έγινε μέσω Άγκυρας. Καθοδόν προς Μόσχα και Κίεβο, που είναι τα εμπλεκόμενα εμπόλεμα μέρη, ο Αντόνιο Γκουτέρες επέλεξε να σταθμεύσει στην Άγκυρα. Και το έκανε για να δώσει τις «ευλογίες» του στον «μεσολαβητικό» ρόλο της κατοχικής δύναμης στο Ουκρανικό. Η παρουσία του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ στα παλάτια του Ερντογάν σφράγισε τον τουρκικό ρόλο και μετά το τέλος του πολέμου. Ο Αντόνιο Γκουτέρες το έπραξε τούτο ενώ συνεχίζεται η εισβολή της Τουρκίας στο ιρακινό Κουρδιστάν. Η στήριξη της λεγόμενης διεθνούς κοινότητας προς την «ειρηνολογία» Άγκυρα, γίνεται όταν η χώρα αυτή κατέχει ξένα εδάφη (Κύπρος), εμπλέκεται σε πολέμους και κρίσεις (Συρία, Λιβύη, Καύκασο) και υλοποιεί βαθμιαία έναν μεγάλο επεκτατικό σχεδιασμό στην ευρύτερη περιοχή.

Τα μεγάλα και ισχυρά συμφέροντα, στη σύγκρουση που βρίσκεται σε εξέλιξη σε ουκρανικό έδαφος αλλά αφορά πρωτίστως τον αγώνα επικράτησης της Δύσης σε βάρος της Ρωσίας αλλά βασικά κατά της Κίνας και τανάπαλιν, θεωρούν πως η Τουρκία είναι βασικός παίκτης. Γι' αυτό και την «ξεπλένουν» από τις... αμαρτίες της, την παραβατική της συμπεριφορά. Αυτά είναι τα δεδομένα σε αυτήν τη χρονική και κρίσιμη συγκυρία. Αυτά τα δεδομένα τα αξιοποιεί στο έπακρο η Άγκυρα. Και γι' αυτό και θέτει αξιώσεις επιχειρώντας να εξαργυρώσει τον ρόλο και την... προσφορά της. Αυτή είναι μια πάγια τακτική της Τουρκίας, που συνήθως έχει αποτέλεσμα καθώς υπάρχουν πάντα «καλοθελητές» να την ικανοποιήσουν.

Στο... καλάθι η Κύπρος

Η Τουρκία θέλει πάντα ανταλ-

λάγματα. Και σε αυτά περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τόσο η Κύπρος όσο και η Ελλάδα και στη δική μας περίπτωση, του ελληνισμού, είναι προφανές πως τα θέλει όλα. Τώρα δε με την αναβάθμιση του ρόλου της λόγω Ουκρανικού, οι αξιώσεις έχουν γίνει πιο επιτακτικές και απόλυτες.

Στο επίκεντρο είναι το θέμα του φυσικού αερίου της Ανατολικής Μεσογείου, το οποίο επανήλθε με τον πόλεμο στην Ουκρανία και έχει μπει στο τραπέζι των συζητήσεων ενόψει της προσπάθειας

για απεξάρτηση της Ευρώπης από το ρωσικό αέριο. Το μεγάλο στοίχημα είναι πώς αξιοποιείται αυτή η συγκυρία από την Αθήνα και τη Δευκωσία και πώς από την Άγκυρα.

Σημειώνεται συναφώς ότι κατά τη διάρκεια της πρόσφατης επίσκεψης στην Κύπρο του βοηθού γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Μιροσλάβ Γιέτζια, ο κατοχικός ηγέτης Ερσίν Τατάρ πρότεινε όπως συζητηθεί κατά προτεραιότητα, αντί οποιουδήποτε άλλου ΜΟΕ, το θέμα του φυσικού αερίου. Η πρόταση αυτή

Την ένταση της Τουρκίας στους ενεργειακούς σχεδιασμούς της Ανατολικής Μεσογείου δεσμεύθηκε να πράξει η υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Βικτώρια Νούλαντ, κατά το πρόσφατο ταξίδι της και επί τούτου υπάρχουν και δημόσιες τοποθετήσεις της

αφορά τη συνδιαχείριση και τον καταμερισμό των εσόδων πριν από την επίτευξη συμφωνίας στο Κυπριακό. Πρόκειται για μια παλαιότερη πρόταση της τουρκικής πλευράς, που κατατέθηκε το 2011 και το 2012 «βελτιωμένη», αποτελεί ένα κόλπο για να βάλει η Τουρκία χέρι στον φυσικό πλούτο χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία στο Κυπριακό.

Μια τέτοια πρόταση είναι εκτός συζήτησης. Κι αυτό γιατί η Άγκυρα μέσω των Τουρκοκυπρίων θέλει να έχει μερίδιο στο φυσικό αέριο πριν από την επίτευξη συμφωνίας

στο Κυπριακό. Είναι προφανές πως εάν το εξασφαλίσει τούτο δεν θα έχει λόγο να συζητά για λύση. Το ζητούμενο, βέβαια, είναι πώς αντιδρούν οι διάφοροι διεθνείς παίκτες. Ιδιαίτερα τώρα, που έχουν ανάγκη την Τουρκία και της προσφέρουν αναβαθμισμένο ρόλο.

Τα Ηνωμένα Έθνη, η Ε.Ε., οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Βρετανία, θεωρούν πως λόγω και των εξελίξεων στο Ουκρανικό, πρέπει να υπάρξουν εξελίξεις στα ενεργειακά και κάποιοι εξ αυτών, για να είναι οι επόμενες κινήσεις χωρίς προβλήματα και εντάσεις, θέλουν την Τουρκία στην εξίσωση. Για να αποφευχθεί το όποιο «ατύχημα» και σημειωθούν οι όποιες καθυστερήσεις. Υπενθυμίζεται συναφώς ότι την ένταση της Τουρκίας στους ενεργειακούς σχεδιασμούς της Ανατολικής Μεσογείου δεσμεύθηκε να πράξει η υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Βικτώρια Νούλαντ, κατά το πρόσφατο ταξίδι της και επί τούτου υπάρχουν και δημόσιες τοποθετήσεις της.

Πώς βλέπει η Άγκυρα την εμπλοκή της; Καταρχήν θεωρεί πως χωρίς την ίδια καμία εξέλιξη στα ενεργειακά δεν μπορεί να υπάρξει. Τούτο σημαίνει ότι διά της ισχύος θέτει επιτακτικά την παρουσία της. Και με τους δικούς της όρους. Από τις συζητήσεις προκύπτει πως για την Άγκυρα και τους εγγάθετους της στα κατεχόμενα, όλα θα πρέπει να περάσουν από την «κυριαρχική ισότητα» και το «ίσο διεθνές καθεστώς» του ψευδοκράτους. Διά της αναγνώρισης του ψευδοκράτους, δηλαδή. Αξιώσεις που προφανώς δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές.

Σε αυτό το νέο γεωπολιτικό τοπίο, η Αθήνα όπως και η Δευκωσία έχουν καταντήσει να έχουν έναν ρόλο: Να παρακολουθούν τις εξελίξεις παθητικά και υποτακτικά. Ό,τι αποφασίσουν οι υπερατλαντικοί «σύμμαχοι» και οι Βρυξέλλες, ακολουθούν. Με αυτή την προσέγγιση είναι σίγουρο ότι θα χάσουν το... τρένο ξανά. Εάν δεν έχει, βέβαια, ήδη φύγει από τον σταθμό.

Νέα προσπάθεια φίμωσης του Σενέρ Λεβέντ

Το ισλαμοφασιστικό καθεστώς της Άγκυρας επέβαλε –διά τουρκικού δικαστηρίου– στον Τουρκοκύπριο δημοσιογράφο, Σενέρ Λεβέντ, ποινή φυλάκισης ενός έτους. Ο Σενέρ Λεβέντ κατηγορήθηκε, διώχθηκε και καταδικάστηκε για ένα δημοσίευμα της εφημερίδας του *Αφρίκα-Αβρούπα*. Για μια γελοιογραφία που θεωρήθηκε από την Άγκυρα ως «προσβλητική», για τον ίδιο τον Τούρκο πρόεδρο, Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Την καταδίκη του ανακοίνωσε σε ανάρτηση του ο ίδιος ο Λεβέντ: «Δικασθήκαμε και αθωωθήκαμε σε δικό μας “δικαστήριο” για την ίδια υπόθεση. Ωστόσο, επειδή δεν αναγνώρισαν την απόφαση του δικαστηρίου μας, ξεκίνησαν νέα δίκη για την ίδια υπόθεση στην Άγκυρα. Και με καταδίκασαν ερήμην μου». Ο Τουρκοκύπριος δημοσιογράφος προσθέτει και τα εξής: «Η φασιστική κυβέρνηση στην Άγκυρα, η οποία έχει εντείνει τις πιέσεις της προς εμάς, στοχεύει και προσπαθεί να εκφοβίσει στη χώρα μας όλους όσους αντιτίθενται στην ίδια. Όπως εκείνοι δεν αναγνωρίζουν την απόφαση του δικού μας

“δικαστηρίου” και εγώ δεν αναγνωρίζω την απόφαση του δικού τους δικαστηρίου. Η δικαιοσύνη που έχει στριμωχτεί ανάμεσα στα δυο χείλη ενός δικτάτορα είναι ήδη νεκρή στην Τουρκία».

Ο Σενέρ Λεβέντ διεξάγει αντικατοχικό αγώνα στα Κατεχόμενα. Αναμετρήθηκε πολλές φορές με το κατοχικό καθεστώς, με το καθεστώς της Άγκυρας διακινδυνεύοντας τη ζωή του. Ο Ερντογάν θέλοντας να εξουδετερώσει κάθε αντίθετη με αυτόν φωνή, μεθόδευσε την καταδίκη του Τουρκοκύπριου δημοσιογράφου. Αυτό που επιβάλλεται είναι η προστασία του Λεβέντ, ο οποίος είναι πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας. Μπορεί η ποινή να έχει μετατραπεί σε χρηματικό πρόστιμο, ωστόσο είναι προφανές πως ο Τουρκοκύπριος δημοσιογράφος παραμένει –όπως και εδώ και χρόνια– στο στόχαστρο του Ερντογάν. Ανά πάσα στιγμή μπορεί να ανατρέψει εκ νέου την απόφαση και να συλλάβει τον Λεβέντ και να το ρίξει στα μπουντρούμια του Αττίλα.